

§ 9. Rozporządzenie nie dotyczy:

- 1) pracowników górnictwa, dla których zasady i tryb udzielania dodatkowych dni wolnych od pracy określają odrębne przepisy,
- 2) pracowników urzędów państwowych,
- 3) pracowników zatrudnionych za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem,
- 4) nauczycieli i nauczycieli akademickich,
- 5) pracowników, których czas pracy regulują przepisy w sprawie czasu pracy i zasad wynagradzania za pracę w godzinach nadliczbowych pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu.

§ 10. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 20 listopada 1974 r. w sprawie czasu pracy i zasad wynagradzania za pracę w godzinach nadliczbowych pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu (Dz. U. Nr 45,

poz. 270) utrzymuje się na rok 1983 zmiany wprowadzone w tym rozporządzeniu przez § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 1981 r. w sprawie czasu pracy i zasad wprowadzania w uspołecznionych zakładach pracy dodatkowych dni wolnych od pracy w 1982 r. (Dz. U. z 1981 r. Nr 31, poz. 176 i z 1982 r. Nr 13, poz. 105).

§ 11. W okresie zawieszenia stanu wojennego kierownicy zakładów pracy mogą odstępować od stosowania skróconego czasu pracy przewidzianego w rozporządzeniu, a także zarządzać pracę również w dodatkowych dniach wolnych od pracy w wypadkach i na zasadach określonych w art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1982 r. o szczególnej regulacji prawnej w okresie zawieszenia stanu wojennego (Dz. U. Nr 41, poz. 273).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1983 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

298

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 27 grudnia 1982 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ustalania prawa do zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz ich rodzin i w sprawie wypłaty świadczeń pieniężnych z tytułu tego zaopatrzenia.

Na podstawie art. 37 ust. 1 i art. 95 ust. 1 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 1975 r. Nr 42, poz. 218) oraz art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. z 1973 r. Nr 23, poz. 137) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 27 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 stycznia 1974 r. w sprawie ustalania prawa do zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz ich rodzin i w sprawie wypłaty świad-

czeń pieniężnych z tytułu tego zaopatrzenia (Dz. U. z 1974 r. Nr 8, poz. 44, z 1976 r. Nr 30, poz. 177, z 1978 r. Nr 8, poz. 32 i z 1981 r. Nr 21, poz. 106) kwotę „42.000 zł” zastępuje się kwotą „60.000 zł”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wynagrodzeń osiągniętych od dnia 1 stycznia 1982 r.

Minister Sprawiedliwości: S. Zawadzki

299

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 29 grudnia 1982 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie utworzenia sądów wojewódzkich i sądów rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości.

Na podstawie art. 5 § 1 Prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1964 r. Nr 6, poz. 40, z 1967 r. Nr 13, poz. 55, z 1969 r. Nr 13, poz. 98, z 1974 r. Nr 50, poz. 316, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i Nr 34, poz. 183 oraz z 1982 r. Nr 16, poz. 125, Nr 19, poz. 145, Nr 31, poz. 214 i Nr 35, poz. 228) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 czerwca 1980 r. w sprawie utworzenia sądów wojewódzkich i sądów rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości (Dz. U. z 1980 r. Nr 15, poz. 54, z 1981 r. Nr 32, poz. 188 i z 1982 r. Nr 18, poz. 143) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

a) skreśla się pkt 2,

b) dotychczasowe pkt 3—46 oznacza się odpowiednio jako pkt 2—45.

c) w pkt 34 skreśla się wyrazy: „z tymczasową siedzibą w Sochaczewie”;

2) w § 2 dodaje się nowy ust. 3 w brzmieniu:

„3. Sprawy z obszaru województwa białkopodlaskiego podlegają rozpoznaniu przez Sąd Wojewódzki w Lublinie.”;

3) w § 3:

a) w ust. 7 — w województwie ciechanowskim: — w pkt 3 po wyrazie „Dzierżążnia” dodaje się wyraz „Joniec”;

b) w ust. 8 — w województwie częstochowskim:

- w pkt 3 po wyrazach „Dąbrowa Zielona” dodaje się wyraz „Irządze”, a po wyrazie „Przyrów” dodaje się wyraz „Radków,”
 - w pkt 4 po wyrazie „Opatów” dodaje się wyraz „Panki,”
- c) w ust. 10 — w województwie gdańskim:
- pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) Sąd Rejonowy w Kościerzynie dla miast: Kartuzy i Kościerzyna oraz gmin: Chmielno, Dziemiany-Lipusz, Karsin, Kartuzy, Kościerzyna, Liniewo, Nowa Karczma, Sierakowice, Somonino, Stara Kiszewa, Stężyca i Sulęczyńo,”
- d) w ust. 13 — w województwie kaliskim:
- pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) Sąd Rejonowy w Kępnie dla miast: Kępno, Międzybórz, Syców i Wieruszów oraz gmin: Baranów, Bolesławiec, Bralin, Czastary, Działowa Kłoda, Galewice, Kępno, Kobyła Góra, Łęka Opatowska, Łubnice, Międzybórz, Perzów, Rychtal, Sokolniki, Syców, Trzcinica i Wieruszów,”
 - pkt 5 otrzymuje brzmienie:
 - „5) Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim dla miast: Grabów nad Prosną, Mikstat, Odolanów, Ostrów Wielkopolski, Ostrzeszów i Raszków oraz gmin: Czajków, Doruchów, Grabów nad Prosną, Mikstat, Odolanów, Ostrów Wielkopolski, Ostrzeszów, Przygodzice, Raszków, Sierszewice i Sośnie,”
- e) w ust. 14 — w województwie katowickim:
- pkt 12 otrzymuje brzmienie:
 - „12) Sąd Rejonowy w Pszczynie dla miast: Brzeszcze, Czechowice-Dziedzice i Pszczyna oraz gmin: Bestwina, Brzeszcze, Czechowice-Dziedzice, Miedzna i Pszczyna,”
 - pkt 15 otrzymuje brzmienie:
 - „15) Sąd Rejonowy w Rybniku dla miast: Knurów, Leszczyny, Rybnik i Żory oraz gmin: Gaszowice, Gierałtowice, Leszczyny, Łyski, Suszec i Swierklany,”
 - pkt 20 otrzymuje brzmienie:
 - „20) Sąd Rejonowy w Zawierciu dla miast: Łazy, Ogrodzieniec, Poręba, Siewierz i Zawiercie oraz gmin: Łazy, Mierzęcice, Ogrodzieniec, Pilica i Siewierz,”
- f) w ust. 19 w województwie krośnieńskim:
- pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) Sąd Rejonowy w Jasle dla miast: Biecz i Jasło oraz gmin: Biecz, Brzyska, Dębowiec, Jasło, Kolaczyce, Krempna, Lipinki, Nowy Zmiągrod, Osiek Jasielski, Skołyszyn i Tarnowiec,”
- g) w ust. 21 — w województwie leszczyńskim:
- w pkt 3 po wyrazie „Święciechowa” dodaje się wyraz „Wijewo,”
 - w pkt 4 po wyrazie „Niechlów” dodaje się wyraz „Pakosław,”
- h) w ust. 25 — w województwie nowosądeckim:
- w pkt 1 po wyrazie „Łużna” dodaje się wyraz „Moszczenica,”
 - pkt 5 otrzymuje brzmienie:
 - „5) Sąd Rejonowy w Nowym Targu dla miast: Jordanów, Nowy Targ, Rabka i Szczawnica oraz gmin: Czarny Dunajec, Czorsztyn, Jablonka, Jordanów, Krościenko, Lubień, Łapsze Niżne, Nowy Targ, Ochotnica Dolna, Raba Wyżna i Rabka,”
- i) w ust. 28 — w województwie ostrołęckim:
- w pkt 1 po wyrazie „Baranowo” dodaje się wyraz „Czarńca,”
- j) w ust. 29 — w województwie piłskim:
- pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) Sąd Rejonowy w Chodzieży dla miast: Chodzież, Szamocin, Ujście, Wyrzysk i Wysoka oraz gmin: Białosłowie, Chodzież, Kaczory, Szamocin, Ujście, Wyrzysk i Wysoka,”
 - pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) Sąd Rejonowy w Pile dla miasta Pila,”
 - pkt 5 otrzymuje brzmienie:
 - „5) Sąd Rejonowy w Wągrowcu dla miast: Gołańcz, Margonin, Rogoźno i Wągrowiec oraz gmin: Budzyń, Damasławek, Gołańcz, Margonin, Rogoźno, Ryczywół, Wapno i Wągrowiec,”
 - pkt 6 otrzymuje brzmienie:
 - „6) Sąd Rejonowy w Złotowie dla miast: Jastrowie, Krajenka, Łobzenica, Okonek i Złotów oraz gmin: Jastrowie, Krajenka, Lipka, Łobzenica, Okonek, Tarnówka, Zakrzewo i Złotów,”
- k) w ust. 35 — w województwie rzeszowskim:
- pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) Sąd Rejonowy w Łańcutu dla miasta Łańcut oraz gmin: Białobrzegi, Czarna, Łańcut, Markowa, Rakszawa i Żolynia,”
 - pkt 6 otrzymuje brzmienie:
 - „6) Sąd Rejonowy w Rzeszowie dla miast: Błażowa, Głogów Małopolski, Rzeszów i Tyczyn oraz gmin: Błażowa, Boguchwała, Chmielnik Rzeszowski, Głogów Małopolski, Hyżne, Krasne, Świlcza, Trzebownisko i Tyczyn,”
- l) w ust. 38 — w województwie skierniewickim:
- w pkt 4 po wyrazie „Godzianów” dodaje się wyraz „Maków,”
- l) w ust. 42 — w województwie tarnobrzesckim:
- w pkt 1 po wyrazie „Batorz” dodaje się wyraz „Chrzanów,”
 - w pkt 2 po wyrazie „Lipnik” dodaje się wyraz „Łoniów,” a po wyrazie „Tarlów” dodaje się wyraz „Wilczyce,”
 - w pkt 3 po wyrazie „Jeżowe” dodaje się wyraz „Krzeszów,”
 - w pkt 4 po wyrazie „Klimontów” dodaje się wyraz „Łubnice,”
 - w pkt 5 po wyrazie „Grębów” dodaje się wyraz „Majdan Królewski,”
- m) w ust. 43 — w województwie tarnowskim:
- pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) Sąd Rejonowy w Bochni dla miasta Bochnia oraz gmin: Bochnia, Lipnica Murowana, Łapanów, Nowy Wiśnicz, Rzędzawa i Żegocina,”

- w pkt 2 po wyrazie „Gnojnik” dodaje się wyraz „Iwkowa,”
- w pkt 3 po wyrazie „Gręboszów” dodaje się wyraz „Mędrzechów,”
- n) w ust. 46 — w województwie wrocławskim:
 - w pkt 1 po wyrazach „oraz gmin” dodaje się wyraz „Bobrowniki,”
 - pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) Sąd Rejonowy w Radziejowie dla miast: Izbica Kujawska i Radziejów oraz gmin: Bytów, Dobry, Izbica Kujawska, Osiecin, Piotrków Kujawski, Radziejów, Topólka i Zakrzewo,”
 - w pkt 3 po wyrazie „Brzuze” dodaje się wyraz „Chrostkowo,”
 - pkt 4 otrzymuje brzmienie:
 - „4) Sąd Rejonowy we Włocławku dla miast: Aleksandrów Kujawski, Brześć Kujawski, Chodecz, Ciecchocinek, Kowal, Lubień Kujawski, Lubraniec, Nieszawa i Włocławek oraz gmin: Aleksandrów Kujawski, Bądkowo, Brześć Kujawski, Chocień, Chodecz, Fabianki, Koneck, Kowal, Lubanie, Lubień

Kujawski, Lubraniec, Nieszawa, Raciążek i Włocławek;”

- o) w ust. 47 — w województwie wrocławskim:
 - w pkt 3 po wyrazie „Borów” dodaje się wyraz: „Jordanów Śląski, Kondratowice,”
 - w pkt 4 po wyrazie „Malczyce” dodaje się wyraz „Mielków,”
 - w pkt 5 po wyrazie „Wisznia Mała” dodaje się wyraz „Zawonia”;
- p) w ust. 48 — w województwie zamojskim:
 - pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) Sąd Rejonowy w Biłgoraju dla miasta Biłgoraj oraz gmin: Biłgoraj, Biszczka, Frampol, Goraj, Józefów, Księżpol, Łukowa, Obsza, Potok Górny, Tarnogród, Turobin, Wysockie i Zakrzew,”
 - w pkt 3 po wyrazie „Susiec” dodaje się wyraz „Tarnawatka”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1983 r.

Minister Sprawiedliwości: S. Zawadzki

300

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 29 grudnia 1982 r.

w sprawie zasad i trybu umarzania imiennych dowodów na złożone wkłady oszczędnościowe.

Na podstawie art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 7, poz. 56) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Imienny dowód na złożony wkład oszczędnościowy, zwany dalej „dowodem”, może być umorzony w razie utraty wskutek zniszczenia, zaginięcia lub bezprawnego zaboru.

2. Umorzenie utraconego dowodu może nastąpić na wniosek właściciela, jego pełnomocnika lub jego przedstawiciela ustawowego.

§ 2. Właściwy do rozpoznania wniosku o umorzenie utraconego dowodu i do umorzenia tego dowodu jest oddział banku, w którym złożony jest wkład oszczędnościowy.

§ 3. 1. Wniosek o umorzenie utraconego dowodu może być złożony w każdej placówce banku określonego w § 2, która obowiązana jest przesłać niezwłocznie wniosek do właściwego oddziału banku.

2. Wniosek powinien zawierać:

- 1) imię i nazwisko właściciela dowodu, datę i miejsce jego urodzenia, adres oraz imiona jego rodziców,
- 2) określenie numeru i symboli dowodu, a w razie niemożności ich określenia — nazwę placówki banku, w której dowód został wystawiony,

3) dokładne lub przybliżone określenie stanu wkładu oszczędnościowego,

4) przytoczenie okoliczności utraty dowodu i wskazanie ewentualnych środków dowodowych na tę okoliczność.

3. Jeżeli wnioskodawca nie może określić danych, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3, powinien złożyć we wniosku odpowiednie oświadczenie w celu uzupełnienia tych danych przez bank.

4. Jeżeli wniosek składa właściciel dowodu zawierającego stałe pełnomocnictwo, powinien do wniosku dołączyć oświadczenie pełnomocnika, że dowód nie znajduje się w jego posiadaniu. W razie złożenia wniosku przez pełnomocnika powinien on dołączyć do wniosku także oświadczenie właściciela dowodu.

5. Jeżeli wniosek składa przedstawiciel ustawowy właściciela dowodu, mającego dwóch przedstawicieli ustawowych, powinien dołączyć do wniosku oświadczenie drugiego przedstawiciela, że dowód nie znajduje się w jego posiadaniu.

6. Właściwy oddział banku może zwolnić wnioskodawcę od dołączenia do wniosku oświadczenia, o którym mowa w ust. 4 i 5, jeżeli uzyskanie takiego oświadczenia nie jest możliwe lub napotyka przeszkody, których czasu trwania nie można przewidzieć.